

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/239/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112221439
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112221439.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Táni Veščičikovej v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému W. Y., A. M. K., H. X, C..Č.. N. N.V. V., D. Q.. W. F., D. Y. B. K. - Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, IČO: 35 510 722, v konaní o 726,87 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 04.02.2014 č.k. 39C/6/2012-95 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov odvolacieho konania 71,39 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ostatným účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplata 726,87 eur a zmluvný úrok vo výške 23,4 % zo sumy 670,20 eur od 16.02.2011 do zaplata a úrok z omeškana vo výške 9,25 % ročne zo sumy 714,87 eur od 01.05.2011 do zaplata a všetky trovy konania.

Konštatoval, že dňa 30.01.2006 došlo medzi účastníkmi k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu trovy konania 142,22 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V odôvodnení konštatoval, že na základe zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 30.01.2006 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, pričom vydal žalovanému úverovú kartu a poskytol mu rámcový úver. Podľa oznámenia žalobcu zo dňa 07.06.2006 bola žalovanému zaslaná úverová karta a bolo mu oznámené číslo úverového účtu 42639414969100, pričom aktuálny úverový rámec 20.000

Sk mesačne s úrokovou mierou 1,95 %, pre prvé tri mesiace 0 %. Výška mesačnej splátky 1.000,- Sk a poistenie. Všeobecné úverové podmienky boli na zadnej strane zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Podľa nich a časti C úverovej zmluvy bol žalovaný povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca splatného vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Podľa bodu V-3 VÚP, ak žalovaný poruší povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas je žalobca oprávnený požadovať od neho zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Nesplatená úverová istina je ďalej úročená podľa platnej úrokovej sadzby. Podľa potvrdení žalobcu žalovaný postupne od 30.06.2006 do 04.03.2009 vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2.160,80 eur a v období od 28.07.2006 do 27.11.2010 postupne zaplatil žalobcovi 2.642,84 eur.

Úroková miera v deň zaslania predmetnej úverovej karty pri úveroch poskytovaných bankami domácnostiam na spotrebiteľské úvery predstavovala v priemere 12,73 % ročne. Dojednaný úrok vo výške 23,40 % ročne (1,95 % mesačne) u žalobcu podstatnou mierou prekročoval horný limit obvyklej úrokovej miery. Žalobca si uplatnil úroky takmer v dvojnásobnej výške ako poskytovali banky v rovnakom období, čiže podstatne prekračujúc obvyklé úroky poskytované bankami. Dohodnuté úroky sú odplatom za používanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je takáto výška úroku, ktorá predstavuje mieru výšky odplaty, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o úvere často práve z dôvodu svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytol veriteľovi úrok za neprimerané až úžernícke úroky, čo odporuje dobrým mravom. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa považoval predmetnú zmluvu, ktorá je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v časti týkajúcej sa výšky úrokov, za neplatnú.

Taktiež pokiaľ ide o dojednanie zmluvnej pokuty, v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len v zmluve samotnej, resp. na listine, ktorú spotrebiteľ podpisuje. Poukázal aj na celé znenie VÚP, ktoré je vytlačené na zadnej strane zmluvy miniatúrnym písmom, kedy samozrejme počet strán VÚP pri aplikácii určitej bežnej veľkosti písma by bol oveľa väčšieho rozsahu. Žalobca využitím malého typu písma, ako keby dopredu rátať s tým, že zákazník pri uzatváraní zmluvy nebude VÚP čítať. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti, ako aj na skutočnosť obtiažnosti pochopenia právnej stránky veci, t.j. aké presné povinnosti pre klienta z danej zmluvy vyplývajú, aké konkrétne poplatky a sankcie mu hrozia, a najmä ak sa majú týkať dvoch rôznych zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru a o vydaní úverovej karty, možno považovať všetky tieto podmienky za nejasné, neurčité, pre bežného človeka bez právnického vzdelania nezrozumiteľné a teda s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za neplatné. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa konštatoval, že uplatňovanie akýchkoľvek nákladov, poplatkov, sankcií žalobcom voči žalovanému je preto nedôvodné. Je zrejme, že žalovaný celú istinu žalobcovi zaplatiť aj so zákonnými úrokmi z omeškania ešte pred podaním žaloby. Z toho dôvodu žalobu zamietol a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Odvolanie podal čo do zamietavého výroku rozsudku, čo do trov konania a čo do náhrady trov vedľajšieho účastníka, pričom odvolanie podal z dôvod nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Vedľajší účastník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny a uplatnil trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci s režijným paušálom a DPH, spolu 71,39 eur. Poukázal na správne dôvody rozsudku súdu prvého stupňa. Má za to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne odôvodnenie prečo žalobca rozsudok napadá a prečo ho považuje za nesprávny. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa správne považoval za neplatný úkon zmluvu o revolvingového úvere, pričom svoj názor náležitým spôsobom aj odôvodnil. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012, v ktorom súd vyslovil zásadné stanovisko, že ak dodávateľ v inštančnom postupe používania problémovej klauzuly neobháji, je povinný bez ďalšieho zdržať sa ďalšieho používania, vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz explicitne vyplýva z ust. § 53a OZ. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky.

Žalobca po zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania doplnil odvolanie bližšími dôvodmi s tým, že nesúhlasil so záverom že Všeobecné zmluvné podmienky boli napísané neprimerane, malým písmom. Má za to, že pokiaľ si žalovaný ako klient neprečíta Všeobecné zmluvné podmienky, nemôže to ísť na ťarchu žalobcu. Čo sa týka trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka má za to, že tieto boli priznané neoprávnene, keďže nejde o účelne vynaložené trovy, pričom súd prvého stupňa mohol použiť aj ust. § 150 a tieto trovy nepriznať. Uplatnil si trovy odvolacieho konania 71,40 eur.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok vyhlásil verejne v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p., pričom verejné vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní veci z hľadiska ust. § 112 ods. 1, 3 O.s.p. dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Odvolacie námietky žalobcu považuje v celom rozsahu za neopodstatnené. Súd prvého stupňa sa v dôvodoch svojho rozsudku vypořiadal so všetkými skutočnosťami, včítane námietok, ktoré žalobca vzniesol v odvolaní, a preto odvolací súd k týmto nepovažuje za potrebné zaujímať osobitné stanovisko.

Súd prvého stupňa rozsudok súdu prvého stupňa zdôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. náležite a presvedčivo a to nielen vo veci samej, ale aj vo výroku o trovách konania, a preto krajský súd s poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. So závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa § 224 O.s.p., pričom priznal trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom a to za jeden úkon právnej pomoci, 1-krát režijný paušál a 20 % DPH, spolu 71,39 eur.

Ostatným účastníkom náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaný si žiadne preukázateľné trovy neuplatnil a žalobca ako neúspešný nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.